

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

De herrer og damer, der har kritiseret os for nu at ville tilslutte os fællesmarkedet sammen med de borgerlige partier, har selv været med til at gennemføre en række foranstaltninger, som de borgerlige partier og Industrirådet og Dansk Arbejdsgiverforening er gået ind for, selvfølgelig, for vi må jo alle erkende, at det, det drejer sig om, er, at nationalproduktet vokser, så kan vi slås om, hvordan det skal fordeles bagfter. Det gælder, når vi gennemfører produktivitetsfremmende foranstaltninger, det gælder, når man samarbejder i fagbevægelsen om rationalisering, både på den enkelte virksomhed og strukturrationalisering. Det er alt sammen noget, der gør, at kapitalisterne får bedre muligheder for at udøve deres virksomhed, men det er samtidig noget, der gør, at produktionen bliver større, og at vi derfor har mere at dele. Derfor mener jeg, at modstanderne burde trække dette argument tilbage som ganske irrelevant. Vi har ikke dermed erklæret os enige med hverken Arbejdsgiverforeningen, Industrirådet eller de borgerlige partier om, hvordan vi skal fordele goderne her i landet, men vi er enige med de borgerlige partier, Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen i, at vi skal gøre samfundsproduktet større, og det er vi kun sikre på at vi kan gøre ved medlemskab af fællesmarkedet.

Formanden: Vi går derefter over til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er 30 minutter og for andre medlemmer 10 minutter.

Poul Dalsager: Jeg har i sommer haft lejlighed til at foretage en rejse i Grønland og har diskuteret disse spørgsmål med grønlændere, også med medlemmer af det grønlandske landsråd, og her måtte jeg gøre opmærksom på, at grønlænderne er kommet lidt sent op af starthullerne med hensyn til deres underskriftindsamling, som de foretager, idet det grønlandske landsråd ikke mindre end 3 gange hervedefra er blevet spurgt om medlemskab af fællesmarkedet, når Danmark har indgivet og fornyet sine ansøgninger om medlemskab, og det grønlandske landsråd alle 3 gange har svaret positivt.

Jeg må sige ligesom markedsministeren,

at Grønlandspolitikken, sådan som den bliver rejst her af hr. Moses Olsen, egentlig ikke vedkommer dette spørgsmål. Men må jeg ikke helt generelt sige, at når vi har den opfattelse, at Grønland kun kan være interesseret i medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med det øvrige Danmark, er det naturligvis ud fra det synspunkt at Grønland og grønlandsk erhvervsliv har brug for at få al den fremgang, det overhovedet kan lade sig gøre at skabe, have muligheder for at få andel i de fordele, der f. eks. er for fiskerierhvervet ved at blive medlem af De europæiske Fællesskaber, og måske også — selv om jeg tvivler på, at det bliver det, der bliver det store resultat — kunne få investeringer i Grønland i erhvervslivet til gavn for grønlænderne, altså mulighed for at skabe flere arbejdspladser, som der er så hårdt brug for.

Må jeg så ikke endelig helt generelt sige, at det er min opfattelse, at den Grønlandspolitik, som vi skal føre, og som vi naturligvis må debattere, om den er god nok eller den kunne gøres bedre, jo også er afhængig af, at vi i denne del af Danmark har de økonomiske muligheder, som gør, at vi kan klare disse ting.

Der er blevet spurgt om, hvilke svar tilhængerne har på spørgsmålet om, hvilke dele af industrien der kommer i vanskeligheder, hvis vi bliver medlem af EF, og jeg har set nogle lister over industrier, som måske ville få problemer. Men det bliver efter min opfattelse præcis de samme virksomheder, som vil få vanskeligheder ved indgåelse af den frihandelsaftale, der har været så megen tale om.

Hr. Overgaard Nielsen spurgte, hvordan det er med dansk sikkerhedspolitik i fremtiden. Tilhængerne hverken vil eller kan svare modstanderne på, hvordan dansk sikkerhedspolitik skal udformes i fremtiden. Jeg må vel nok sige, at spørgsmålet om, hvordan dansk sikkerhedspolitik skal være i 1980 og 1990 osv., ikke lader sig besvare, det ville vel nok være lidt for flot, hvis tilhængerne af Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber allerede i dag skulle lægge sig fast på en sikkerhedspolitik, uden at vi vidste, hvilken verden det var, vi da levede i, uden at vi vidste, hvilke problemer vi da var stillet over for i sikkerhedsmæssig henseende.